

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/33/2020
Identifikačné číslo spisu:	6707210159
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6707210159.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ I. R., bývajúcej v T., 2/ R. R., bývajúcej v C. a 3/ I. P., bývajúceho v T., všetkých zastúpených JUDr. Ivetou Škvarkovou, advokátkou, so sídlom Advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici, Dedinská č. 4, proti žalovaným 1/ D. T., bývajúcemu v J., 2/ R. T., bývajúcemu v J., obom zastúpeným JUDr. Jánom Repášom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie vo Zvolene, Trhová č. 4, 3/ I. R., bývajúcej v J., 4/ O. G., bývajúcej v E., 5/ T. H., bývajúcej v T. a 6/ O. G., bývajúcemu vo W., o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/117/2007, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. januára 2019 sp. zn. 16Co/494/2016, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. januára 2019 sp. zn. 16Co/494/2016 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“) v poradí tretím rozsudkom z 3. júna 2016 č. k. 12C/117/2007-563 určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. U., obec J., ako parc. KN-C č. 1601 o výmere 6306 m², orná pôda, parc. KN-C č. 1662 o výmere 3192 m², trvalé trávne porasty, zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. U., obec J., ako parc. KN-C č. 1602 o výmere 6263 m², orná pôda, parc. KN-C č. 1661 o výmere 3237 m², trvalé trávne porasty, zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. U., obec J., ako parc. KN-C č. 1600 o výmere 14.365 m², orná pôda, parc. KN-C č. 1663 o výmere 4146 m², trvalé trávne porasty, parc. KN-C č. 1664 o výmere 489 m², ostatné plochy, zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. U., obec J., ako parc. KN-C č. 1603 o výmere 4235 m², orná pôda, parc. KN-C č. 1660 o výmere 2097 m², trvalé trávne porasty, zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. U., obec J., ako parc. KN-C č. 1604 o výmere 4305 m², orná pôda, parc. KN-C č. 1659 o výmere 2029 m², trvalé trávne porasty, zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. U., obec J., ako parc. KN-C č. 1605 o výmere 4275 m², orná pôda, parc. KN-C č. 1658 o výmere 2058 m², trvalé trávne porasty a zapísané na LV XXXX v kat. úz. U., obec J., ako parc. KN-E č. 695/6 o výmere 8 m², orná pôda, parc. KN-E č. 696/14 o výmere 622 m², trvalé trávne porasty, parc. KN-E č. 743/1 o výmere 269 m², trvalé trávne porasty a parc. KN-E č. 744/1 o výmere 3405 m², orná pôda, patria v jednej polovici do dedičstva po poručníkovi Z. T., zomrelému N.. Ďalej súd prvej inštancie určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č.

XXXX v kat. úz. U., obec J., ako parc. KN-C č. 1724 o výmere 4624 m², orná pôda, zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. U., obec J., ako parc. KN-C č. 1723 o výmere 4626 m², orná pôda, patria v jednej polovici do dedičstva po poručiťovi Z. T., zomrelému N.. Napokon určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. U., obec J., ako parc. KN-E č. 762 o výmere 426 m², trvalé trávne porasty a parc. KN-E č. 763/3 o výmere 7229 m², orná pôda, patria v podiele 3255/143766 vedenom na D. T. pod B1/ a v podiele 3255/143766 vedenom na R. T. pod B57/ do dedičstva po nebohom Z. T. zomrelom N... Súd prvej inštancie mal v konaní na základe vykonaného dokazovania preukázanú dôvodnosť podanej žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia, že vyššie uvedené nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich predkoch. Podľa názoru okresného súdu majú žalobcovia naliehavý právny záujem na určení tohto vlastníckeho práva, pretože len rozhodnutím súdu sa môžu domáhať majetku, ktorý im patrí po spoločných predkoch. Okresný súd mal za preukázané, že Z. T. (ktorý zomrel v roku XXXX) bol starým otcom pôvodných žalobkyní 1/ a 2/ a prastarý otec žalovaných 1/ a 2/. Uvedené právne nástupníctvo po tomto spoločnom právnom predchodcovi je v súdnom spise zdokumentované jednotlivými dedičskými rozhodnutiami, a to po Z. T., zomrelému v roku XXXX a následne dedičským rozhodnutím po jeho synovi Z. T., zomrelému v roku XXXX, ktorý je otcom žalobkyní 1/, 2/. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že Z. T. zomrelý v roku XXXX je spoločným právnym predchodcom účastníkov tohto konania. Sporné nehnuteľnosti však neboli v dedičských konaniach podľa názoru súdu prvej inštancie v súlade s uvedeným právnym nástupníctvom riadne prejednané, a preto rozhodol tak, že žalobe vyhovel.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej ako „odvolací súd“) rozsudkom zo 17. januára 2019 sp. zn. 16Co/494/2016 na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal. Žalobcom uložil povinnosť nahradiť žalovaným 3/ až 6/ trovy konania pred súdom prvej inštancie ako aj trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalobcom uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu v rozsahu 100 %. Mal za to, že žalovaní nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam na základe právoplatného rozhodnutia pozemkového úradu ako správneho orgánu, konajúceho v medziach právomoci, a na takéto rozhodnutie musí súd v zmysle § 194 ods. 2 CSP prihliadnuť a vysporiadať sa s ním v odôvodnení rozhodnutia. Poukázal na ustanovenie § 14 ods. 4 zák. č. 330/1991 Zb., ktoré výslovne uvádza, že dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav alebo neskorším dňom určeným v rozhodnutí sa nadobudne vlastníctvo k novým pozemkom. Pozemky označené vo výroku rozhodnutia ako parcely KN-C nadobudli žalovaní 1/ až 6/ originálnym spôsobom, každý z nich do svojho výlučného vlastníctva. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu nemohol určiť spoluvlastnícky podiel, ktorý patril právnemu predchodcovi žalobcov k pôvodným nehnuteľnostiam, lebo tieto zanikli a ani konštituovať spoluvlastnícke právo žalobcov k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve jednotlivých žalovaných, ktoré vznikli z dôvodu projektu pozemkových úprav. Právne dôsledky vyplývajúce z projektu pozemkových úprav bránia tomu, aby žalobcovia mohli preukázať naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva po svojich právnych predchodcoch, ktoré pôvodne aj v čase podania žaloby mohlo existovať. Vlastnícke právo žalobcov aj pôvodné nehnuteľnosti, ktoré žalobcovia žiadali prejednať v dedičskom konaní, teda zanikli z dôvodu konštitutívnych zmien a účinkov projektu pozemkových úprav. Nehnuteľnosti v žalobe označené ako parcely KN-C v kat. úz. U. teda jednotliví žalovaní nadobudli konštitutívnym rozhodnutím pozemkového úradu v zmysle § 14 ods. 4 zák. č. 330/1991 Zb. v spojení s § 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu nie je naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva právneho predchodcu žalobcov ku dňu jeho úmrtia, lebo nastali také právne skutočnosti, ktoré bez ohľadu na to, že predchodca žalobcov bol vlastníkom, vlastníctvo žalobcov vylučujú. Ani v zostávajúcej časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali, že určené nehnuteľnosti KN-E patria do dedičstva, nemohla byť ich žaloba úspešná, pretože ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu označené parcely zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. U., ako parc. KN-E č. 695/6 o výmere 8 m², orná pôda, parc. KN-E č. 696/14 o výmere 622 m², trvalé trávne porasty, parc. KN-E č. 743/1 o výmere 269 m², trvalé trávne porasty a parc. KN-E č. 744/1 ani parcely zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. U., parc. KN-E č. 762 o výmere 426 m², trvalé trávne porasty a parc. KN-E č. 763/3 o výmere 7229 m² neexistovali a na uvedených listoch vlastníctva LV č. XXXX, resp. LV č. XXXX sú zapísané KN-C parc. č. 957/9 a č. 957/13. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu dospel k opačným záverom v dôsledku toho, že zo zisteného skutkového stavu

vyvodil nesprávne právne závery. V zmysle uvedeného preto žalobu žalobcov zamietol.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalobcovia (ďalej ako „dovolatelia“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnili s poukazom na § 420 písm. e) a f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Vo vzťahu k § 420 písm. e) CSP mali za to, že v odvolacom konaní nerozhodoval senát v zákonom zložení, pretože nedošlo k určeniu jeho členov náhodným výberom. Uviedli, že žiadnym ústavne udržateľným výkladom § 51 ods. 7 zákona č. 757/2004 Z.z. nie je možné dospieť k pravidlu o pridelení veci z nižšej inštancie do pôvodného senátu súdu vyššej inštancie, ktorý v spore už rozhodoval, ako ho zakotvoval čl. III bod 2.2.1 rozvrhu práce odvolacieho súdu na rok 2016. Vádu uplatnenú v zmysle § 420 písm. f) CSP odôvodnili tým, že odvolací súd opomenul vyzvať strany k tomu, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovenia, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre konanie rozhodujúce, čím došlo k porušeniu § 382 CSP. Zároveň mali za to, že odvolací súd nerozhodol ani o zmene žaloby, ku ktorej došlo na odvolacom pojednávaní konanom 17. januára 2019 a k jej náležitému odôvodneniu. Následne poukázali na to, že v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená právna otázka, či v prípade, ak sa na pozemok zapísaný v katastri nehnuteľností vzťahovalo vykonanie projektu pozemkových úprav, môže byť daný naliehavý právny záujem právneho nástupcu poručiteľa na určení, že nový pozemok, ktorý je v čase rozhodovania súdu zapísaný do katastra nehnuteľností ako parcela registra „C“ v dôsledku vykonania projektu pozemkových úprav, patrí d o dedičstva po poručiťovi. Položili aj ďalšiu právnu otázku týkajúcu sa právnych účinkov právoplatného rozhodnutia príslušného správneho orgánu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav vydaného podľa zákona č. 330/1991 Zb. v znení účinnom k 3. júlu 2013, a to či je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva osoby na základe tohto rozhodnutia zapísanej do katastra nehnuteľností k novému pozemku, s ktorým vystúpila z konania o pozemkových úpravách, ak takáto osoba podľa práva nebola vlastníkom pôvodného pozemku, s ktorým mala do konania o pozemkových úpravách vstúpiť, a či právoplatnosťou rozhodnutia príslušného správneho orgánu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav bez ďalšieho zaniká vlastnícke právo skutočného vlastníka pôvodného pozemku, ktorý nebol zapísaný v katastri nehnuteľností, a ktorého príslušný správny orgán do pozemkových úprav nezahrnul, a bez ďalšieho vzniká vlastnícke právo nevlastníka pôvodného pozemku, ktorý bol zapísaný na liste vlastníctva k pôvodnému pozemku a ktorého príslušný správny orgán do pozemkových úprav zahrnul. Mali za to, že uvedené právne otázky neboli odvolacím súdom správne právne posúdené, a preto ich bude nutné vyriešiť v dovolacom konaní. Na základe uvedeného preto navrhli, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaní sa k predmetnému dovolaniu nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší súd“ alebo ako „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 CSP) a to oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie je dôvodné.

6. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6.1. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, ktorej vyriešenie viedlo k právnym záverom

vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu; zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna (v ďalšom texte len „právna otázka“).

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

9. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne: a) prípustný predmet, b) lehota na podanie dovolania, c) náležitosti dovolania a na subjektívne, t. j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol. Občianske procesné právo, Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

9.1. V Civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú uvedené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

10. Dovolací súd posudzoval v prvom rade prípustnosť dovolania vyvodzovanú dovolateľmi z § 420 písm. e) CSP, keď namietali vadu nesprávneho obsadenia senátu krajského súdu v danej veci z dôvodu porušenia náhodného výberu pridelenia spisov. Dovolatelia tvrdia, že žiadnym ústavne udržateľným výkladom zákona č. 757/2004 Z.z. nie je možné dospieť k pravidlu o pridelení veci z nižšej inštancie do pôvodného senátu súdu vyššej inštancie, ktorý v spore už rozhodoval, ako ho zakotvoval čl. III bod 2.2.1 Rozvrhu práce odvolacieho súdu na rok 2016. Mali za to, že rozvrh práce je teda v rozpore s uvedeným zákonom č. 757/2004 Z.z.

11. Najvyšší súd z obsahu spisu zistil, že senát 16Co rozhodoval zrušujúcim uznesením o prvom odvolaní žalovaných 1/ a 2/ predloženom mu súdom prvej inštancie dňa 19. augusta 2009 v zložení z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členiek senátu JUDr. Marty Kuchelovej a JUDr. Milady Dzuroškovej. O ďalšom odvolaní žalovaných 1/ a 2/ predloženom krajskému súdu dňa 31. januára 2013 rozhodoval v zrušujúcom uznesení senát 16Co v zložení z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivicu Hanuskovej. Následne o poslednom odvolaní žalovaných 1/ a 2/, v ktorom vec napadla odvolaciemu súdu dňa 10. októbra 2016 rozhodoval rozsudkom takisto senát 16Co zložený z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivicu Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša a vec bola do tohto senátu zapísaná pod sp. zn. 16Co/494/2016.

12. K namietanému dovolací súd uvádza, že podľa Rozvrhu práce Krajského súdu v Banskej Bystrici na rok 2016 týkajúceho sa občianskoprávneho kolégia - čl. III bod 2.2.1 prvá veta vec, v ktorej zrušil krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, sa po jej opätovnom predložení krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému po zrušovanom rozhodnutí odvolacieho súdu, zapíše do nápadu vecí senátu, ktorý rozhodol o zrušení tohto rozhodnutia.

13. Následne dovolací súd odkazuje na § 51 ods. 8 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, znejúci tak, že ak bude vec súdu vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci, bude pridelená sudcovi, ktorému bola ako zákonnému sudcovi pôvodne pridelená.

14. V zmysle uvedeného je zrejmé, že odvolací súd rozhodol v zložení v súlade s Rozvrhom práce na rok 2016 čl. III bod 2.2.1 prvá veta a v súlade s § 51 ods. 8 uvedeného zákona č. 757/2004 Z.z., a teda námietka ohľadom nezákonného zloženia odvolacieho senátu v zmysle § 420 písm. e) CSP je posúdená

dovolacím súdom ako neopodstatnená.

15. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 420 písm. f) CSP dovolatelia namietali vadu konania spočívajúcu v tom, že odvolací súd svoje rozhodnutie nečakane založil na iných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, pričom sa k záverom odvolacieho súdu nemali možnosť vyjadriť, pretože odvolací súd nepostupoval v súlade s § 382 CSP.

16. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16.1. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

17. Podľa § 382 CSP ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

18. Vyššie citované ustanovenie má predísť vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí, vychádza z princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktorý je považovaný za komponent princípu právneho štátu, osobitne princípu právnej istoty.

19. O tzv. prekvapivé rozhodnutie ide predovšetkým vtedy, ak odvolací súd založí svoje rozhodnutie vo veci na iných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, za súčasného naplnenia tej okolnosti, že proti týmto iným (odlišným) právnym záverom odvolacieho súdu, nemá strana konania možnosť vyjadrovať sa, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie nejavili ako významné (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 1/2018).

20. Dovolací súd uvádza, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd v žiadnom svojom predchádzajúcom rozhodnutí (z 29. mája 2009 č. k. 12C/117/2007-94, z 15. októbra 2009 sp. zn. 16Co/254/2009, z 19. októbra 2012 č. k. 12C/117/2007-234, z 23. októbra 2013 sp. zn. 16Co/47/2013 a z 3. júna 2016 č. k. 12C/117/2007-563) neposudzoval vec podľa zákona č. 330/1991 Zb. Naopak, z odôvodnenia posledného rozhodnutia odvolacieho súdu zo 17. januára 2019 sp. zn. 16Co/494/2016 vyplýva, že žalovaní mali získať vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam podľa § 14 ods. 4 zák. č. 330/1991 Zb., čo vyplýva aj z bodu 13., 16., 16.1. a 17. rozhodnutia odvolacieho súdu. Toto právne posúdenie, ktoré odvolací súd považoval až svojím tretím rozhodnutím za určujúce, ale súd prvej inštancie neposudzovala tak je zrejmé, že v prejednávanej veci odvolací súd posúdil otázku nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam odlišne od súdu prvej inštancie.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené má dovolací súd za to, že odvolací súd založil predmetný spor na iných právnych záveroch, ako súd prvej inštancie, pričom tieto iné právne závery boli pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Dovolací súd preto pristúpil k šetreniu, či zo strany odvolacieho súdu došlo k splneniu tzv. manudukčnej (poučovacej) povinnosti vyplývajúcej z § 382 CSP. Podstatou tejto povinnosti je zabrániť odňatiu možnosti konať pred odvolacím súdom, a teda zabezpečiť riadny prístup k spravodlivému procesu aj po podaní odvolania. Dospel k záveru, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odvolací súd takto nepostupoval, túto povinnosť si nesplnil, v dôsledku čoho dovolatelia v

danej procesnej situácii nemali možnosť namietat' správnosť tohto „nového“ právneho názoru zaujatého až v poslednom odvolacom konaní. Týmto nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP. Uvedená skutočnosť, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f) CSP je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

22. Keďže v okolnostiach preskúmvanej veci dospel dovolací súd k záveru, že postup odvolacieho súdu vo vzťahu k namietanej tzv. prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu vykazuje znaky namietaného nesprávneho procesného postupu vyplývajúceho z § 420 písm. f) CSP, dovolací súd sa námietkami vyplývajúcimi z § 421 ods. 1 písm. b) CSP ďalej nezaoberal.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd v zmysle § 449 a § 450 CSP zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. januára 2019 sp. zn. 16Co/494/2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.